

siðvenju og nýbrot

Nýggi presturin í Klaksvík, Magnus Brahè Jørgensen, heldur fyrstu Ólavsøkufræðikuna í yvirtiknu føroysku kirkjunni. Gudstænastan fylgdi tó siðbundna lestinum, har millum annað Kingokórið úr Tjørnuvík sang

Onkur av ítróttarfólkunum hevði fingið sær nýtt hár til dagin.

Føroyski búin er framvegis líka væl umtóktur. Bæði børn, foreldur og ommur og abbar vóru ílætta stásiliga tjóðarbúna.

Stórsta og mest siðbundna hátíðarløtan á Ólavsøku er uttan iva skrudgongan millum kirkju og lögting. Henda fyrsta Ólavsøkan við yvirtiknari føroyskari kirkju var eisini tann seinasta við Hans Paula Joensen sum biski.

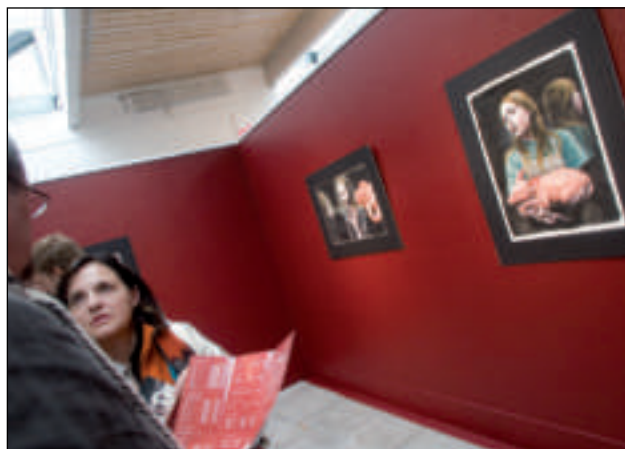
Stúgvandi fult av fólki var komið saman at hyggja eftir skrudgonguni, at lurta eftir Ólavsøkukórinum og at hugna sær og práta við vinir og kenningar.

Danski kirkjumálaráðharrin, Bertel Harder, var saman við fylgi komin til Føroya at undirskriva samstarvsavtalu við føroyska landsstýrið. Her prátar hann við biskup uttan fyri lögtingi í góðveðrinum sunnumorgunin.

Føroyski mannfólkabúin var væl umboðaður í lögtinginum á Ólavsøku. Hetta er síðsta Ólavsøka hjá hesum lögtinginum og hesari samgonguni.

Ársins Ólavsøkuframsýning. Slóarblóð, fylgdi ikki siðvenjuni. Nýggir fyrireikarar høvdu avmarkað luttøkuna til listafólk millum 18 og 30 ár, og myndirnar á blóðreyðu veggnum ímyndaðu ikki siðbundna føroyska landslagi.